

Art. 126. Zeznania, wyjaśnienia i odwołania, wysłane przez podatników pocztą lub składane do instytucji w myśl art. 50, uważa się za wniesione w tym dniu, w którym nadano je na pocztę lub złożono we właściwej instytucji. W razie wątpliwości podatnik powinien udowodnić dzień nadania na pocztę lub złożenia pisma we właściwej instytucji.

DZIAŁ IV.

Art. 127. Upoważnia się Ministra Skarbu do wydania postanowień co do stosowania odpowiednich ulg przy obliczaniu i pobieraniu podatku za lata 1920 i 1921, o ile ściąganie tego podatku wedle dotychczas obowiązujących przepisów okaże się niesłuszne.

Art. 128. Minister Skarbu władny jest czynności, dotyczące ustalenia dochodów, podlegających podatkowi, oraz wymiar podatku dochodowego w pierwszej instancji w miastach, wyszczególnionych w ustawie z dnia 17 grudnia 1921 r. o zasileniu finansów miejskich (Dz. U. R. P. z r. 1922 № 2, poz. 6), przekazać miejskim komisjom szacunkowym, wybranym przez rady miejskie.

Ilość tych komisji tudzież ich skład określi Minister Skarbu w drodze rozporządzenia.

W wypadkach, wspomnianych w części pierwszej niniejszego artykułu, prawa i obowiązki urzędów skarbowych przechodzą na magistraty.

Art. 129. Upoważnia się Ministra Skarbu do umorzenia podatku dochodowego, przypadającego według działu II ustawy z dnia 4 kwietnia 1922 r. za czas od 1 stycznia 1922 r. do 30 czerwca 1922 r.

Począwszy od dnia 1 kwietnia 1923 r. nie będzie pobierany podatek dochodowy, przypadający od najniższych 5 stopni skali dochodu, ustanowionej w art. 112 niniejszej ustawy.

Przepisy końcowe.

Art. 130. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 131. Ustawa niniejsza wchodzi w życie od roku podatkowego 1923 z tem, że moc obowiązująca artykułów 2, 10, ustęp 3 i 4, 23, 24, część pierwsza i druga 25, 26, 28, 88, 89, 92 do 95, 98, 99, 110, 112 i 113 gaśnie z końcem roku 1923.

608.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Skarbu

z dnia 18 lipca 1923 r.

celem wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 marca 1923 r. w przedmiocie rozciągnięcia na Ziemię Wileńską mocy obo-

wiążącej ustawy z dnia 17 grudnia 1921 r. o zasileniu finansów miejskich i o karach nakładanych przez gminy miejskie za fałszywe zeznania podatkowe na obszarach b. zaboru rosyjskiego i austriackiego.

Na mocy art. 31 ustawy z dnia 17 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. z r. 1922, № 2, poz. 6) oraz § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 57, poz. 405) zarządza się co następuje:

§ 1. Rozciąga się na powiaty: wileński, oszmiański, święciański, trocki i brastawski moc obowiązującą rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Skarbu z dnia 29 kwietnia 1922 r. celem wykonania ustawy z dnia 17 grudnia 1921 r. o zasileniu finansów miejskich i o karach nakładanych przez gminy miejskie za fałszywe zeznania podatkowe na obszarach b. zaboru rosyjskiego i austriackiego (Dz. U. R. P. z r. 1922, № 2 poz. 6), ogłoszonego w Dzienniku U. R. P. № 34, poz. 294, oprócz §§ 3, 4, 5, 6, 8, 9 i załącznika 1 do § 8 tego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Kiernik*

Minister Skarbu: *H. Linde*

609.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 21 lipca 1923 r.

o zmianie granic gmin: Jeziorko, Bąków, Dąbkowice i Bielawy w powiecie Łowickim.

Na mocy art. 1 ustawy z dnia 22 września 1922 roku w przedmiocie zmiany granic oraz rozwiązywania i tworzenia gmin wiejskich na obszarze b. zaborów rosyjskiego i austriackiego (Dz. U. R. P. № 86, poz. 770) zarządza się co następuje:

§ 1. Z gminy wiejskiej Jeziorko wyłącza się wieś Retki i włącza do gminy Bąków.

§ 2. Z gminy wiejskiej Dąbkowice wyłącza się wieś Chruślin i włącza do gminy Bielawy.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1924 r.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Kiernik*